

Vinken, förr bs. i Kesnacken,¹⁻²
Torrskögs sn., Vedbo tid, Årslungs
l.

vínken

Se skiss över i Kesnacken!

Anledningen till namnet okänd.
Associeras med 'vink' abstr. subst.

Till vb vinka (= rspr.)

Låg i en vinkel mellan (forts.)

E. Ponce 1949